

Egy-MÁSra Hangoló

A BELSŐ SZOBA HETE

Május 16-22.

GYÖKÖSSY ENDRE:
Így szeresd gyermekedet!

Tedd a Bibliádba ezt a levelet,
szülőtestvérem, s ha gyermekedért imádkozol, ne felejtkezz el azért
könyörögni,

- hogy hited soha meg ne rendüljön a gyermek Atyjában, akié gyermeked, a teremtés és a megváltás jogán, akinek célja van vele - s veled. S hogy megérted azt a célt, amit Ő tűz ki gyermeked elé - és nem te.
- hogy hosszútűrő türelmed soha el ne fogyjon gyermekeddel szemben. Hiszen Ő is eltűr téged. hogy tudj újramezdeni, el nem fogyó szeretettel szeretve!
- hogy tudj várni! Várni és újra várni: a megfelelő pillanatra a nevelésben. Olyan türelemmel, ahogy az Atya várakozott a tékozló fiúra.
- hogy mindig megtaláld az Ő segítségével a megfelelő szót és cselekvést minden alkalommal, s éppen akkor, amikor kell! Imádkozz azért, hogy ne mondj, cselekedj se többet, se kevesebbet, mint kell. Nem később és nem előbb, mint amikor kell.
- hogy soha ne ingadozz az Igében, ha szól gyermeked felől!
- hogy mindig megtaláld a megfelelő büntetést s elkerülhessed azt, ami nemcsak többet árt, mint használ, de amit Ő sem cselekednék!
- hogy tudj megbocsátani kevés szóval, vagy szó nélkül - bocsánatért esdve és bocsánatot nyerve.
- hogy adjon Isten elég időt gyermekedhez, s te ezt az időt ne használd másra. Használd az idődet, hogy megismerd gyermeked legalább úgy, mint földedet, állataidat, szerszámodat.

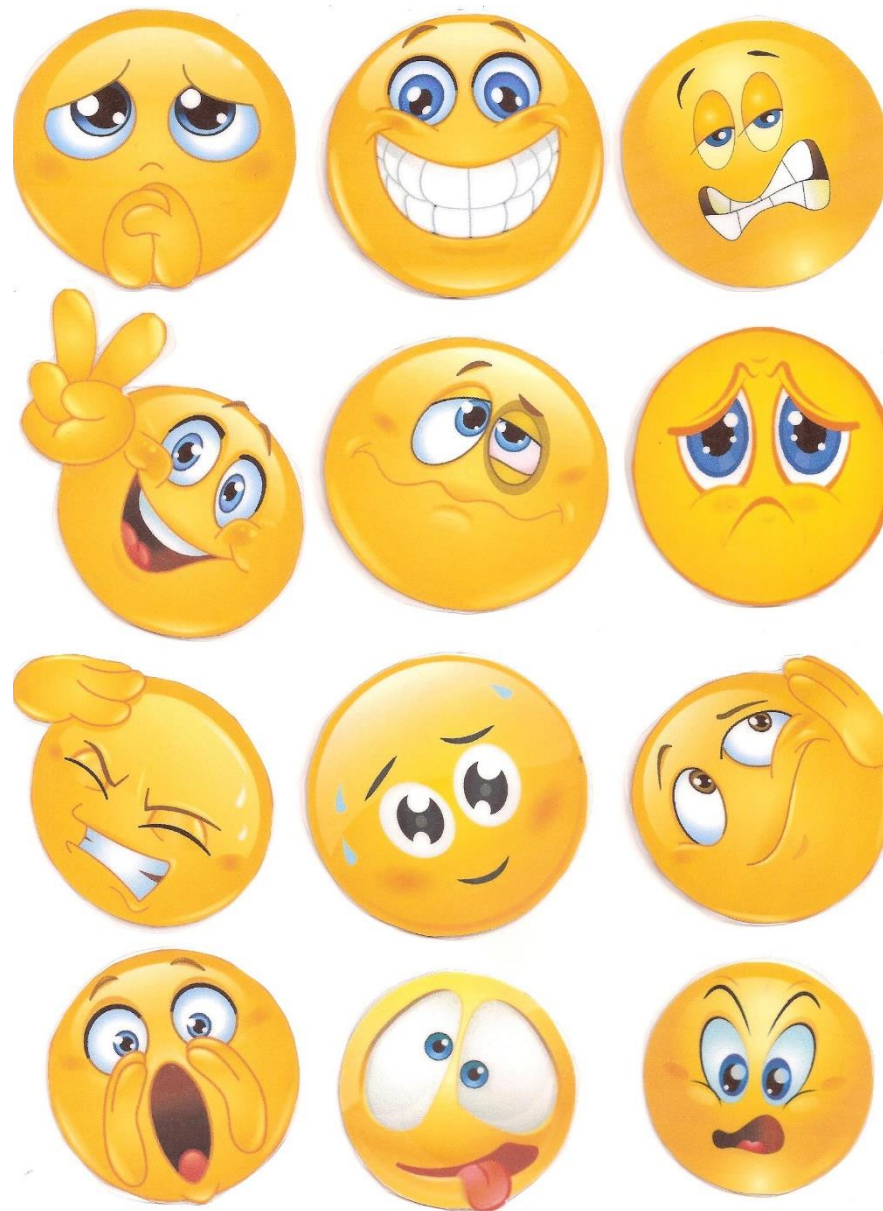
- hogy a gyermek hibáit elsősorban magadban keresd, mert majd' mindig bűntársak vagyunk, hiszen tőlünk örököl, lát, hall, és les el mindent.
- hogy nevelés közben - te is nevelődjél. Ha kell, gyermeked által. Mert mindig az a nevelő gyermek és szülő közül, aki közelebb van Krisztushoz. S nemegyszer a gyermek áll, ér közelebb Őhöz.
- hogy megismerve a gyermeket, örömmondó, evangéliumhirdető szülője legyél. Mert az evangélium örömhír. Csak így emelheted át testi-lelki nehézségein. Csak így gondol majd rád szeretettel, akkor is, ha már nem leszel e testben.
- hogy a hosszútűró türelem és szeretet mellé adjon megértő tapintatot, hogy megérezzed: fájdalomszerzésre nem szabad fájdalomszerzéssel, dacra dühvel, nevetlenségre gorombasággal, szívtelenségre hidegséggel válaszolnod. Mert a hasonló csak fokozza a hasonlót, míg a szeretet felold. Az öröm: gyógyít. A jószág: fölemel. Mert Jézus is így cselekednék!
- hogy mindig le tudj győzni magad, amikor úr akarsz lenni az Úr helyett. Imádkozz, hogy bálvány ne légy otthonodban, hogy soha el ne felejtssd: Néki növekednie kell, neked pedig alábbszállanod.
- hogy vegye el a kaszárnyahangot és beszédet, hogy megtanulhass Jézustól röviden, világosan, melegen, szívvel beszélni gyermekeiddel.
- hogy gyakran legyen erőd az 1. Korintusi levél 13. fejezetében leírt szeretet himnuszának mérlegére tenni szülői szeretetedet, mert ez az Ige. Jézus azonnal megmondja az így kérdezőnek: hol a baj. De azt is - újra és újra -, hogy a mi nevelésünk elsősorban: szolgálat. Mégpedig mentőszolgálat. Odamentés az Orvoshoz, Jézushoz, aki meg is tudja menteni gyermekünket. Erre és az örök életre, velünk együtt.

Az áhítatos lap igei gondolatai **Fodorné Ablonczy Margit – Bölcsföldi András: Családi Áhítatoskönyv** című könyvből valók, amelyben további gondolatokat, énekeket, feladatokat találhat az olvasó, amelyek segítik a családok egymásra- és Istenre való hangolódását. A könyv és a hozzá tartozó CD, mely a könyv énekeit tartalmazza, a református lelkészi hivatalban megvásárolható.

RÁhangoló

Melyikhez hasonlított leginkább ma az arcod?

A CSALÁDI ÁHÍTAT MENETE:

RÁ-hangoló – feladat -Az együttlét elején ez a pár perces feladat segít kiszakadni a mindennapi tevékenységekből és megérkezni egymás mellé.

Ének

Bibliai történet elolvasása – amennyiben lehetőség van rá, a teljes Szentírásból olvassuk az igeszakaszt. Ezen a héten egy történetet olvasunk minden nap és annak egy-egy üzenetét vesszük végig napról napra.

Ige, magyarázat

Morzsaszedegetés – mit kaptál, mit viszel magaddal?

Imádság – imádkozhatunk a saját szavainkkal, elmondhatjuk közösen a Mi Atyánk-ot

Ének

86. Jó az Úrban bizakodni

*„Mikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, áld látja, amit titokban teszel, megfizet neked. Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.”
(Máté 6,5-8)*

Egyszer egy teológus azt kérdezte: miért kell imádkozni, ha Isten úgyis tudja, mire van szükségünk, sőt még jobban is tudja, mint mi magunk. Van, aki erre azt felelte, hogy az imádságra nem is Istennek van szüksége, hanem elsősorban nekünk, hogy meg tudjuk fogalmazni kéréseinket. Ez is igaz, de inkább az lenne hangsúlyos, hogy az emberi viszonyokban is fontos kimondani dolgokat, amelyek egyébként szavak nélkül is természetesen lennének. Gondoljunk a „jó napot”-tól kezdve a „köszönöm az ebédet”-ig vagy az „egészségedre” vagy a „szeretlek” kifejezésre. Még ha a másik tudja is, mit érzek, akkor is megfogalmazzuk egymás számára köszönetünket, kéréseinket és kívánságainkat. Így van ez az imádságainkban is. Másrészt a könyörgésünk az Istenre utaltságunk fokozatait is mutatja.

Mennyire élünk az imádsággal vagy inkább az imádságban? Megvalósul az életünkben az, hogy szüntelenül lehet imádkozni? Egy-egy alkalmon, bibliaóra vagy hittanóra elején sem azért imádkozunk, mert „szoktunk” vagy benne van a liturgiában, hanem hogy bevonódjunk Isten erőterébe. Az imádság egészen más légkört teremt, bármilyen helyzetben alkalmazzuk is. Átéltétek-e már egyszer vagy átélitek-e rendszeresen ezt a jelenléteket?

IMÁDSÁG

Vonj be, Uram erőteredbe! Hadd halkuljon most el minden felesleges szavam! Csak csendes lélegzetvételemmel fohászlok, ki nem mondott, el nem sóhajtott gondolataimat suttogom. Tudom, hogy hallasz és velem vagy ebben a meghitt mozdulatlanságban. Vedd kedvesen szívem dobbanását, ereim lüktetését és azt, ahogy itt ülök és tiszta szívből arra vágyom, hogy végre belesimuljak akaratodba. Bár el tudnám mondani, hogy mennyire szeretlek téged! Ámen.

MÁJUS 17. – HÉTFŐ

**„Elviszem szent hegyemre, és örömet szerzek nekik, abban a házban, ahol hozzám imádkoznak, mert az én házam neve imádság háza lesz minden nép számára.”
(Ézsaiás 56,7)**

Valaki felfedezte, hogy éppen annyi fajta imádság van, mint egy kezünkön az ujjaink száma. Mindez azért is jó, mert kezünkre pillantva szüntelenül az imádság juthat eszünkbe. Ezen a héten tehát - gyermekek számára is könnyen megjegyeshető módon - az imádság témájához kapcsolódva annak fajtaival ismerkedhetünk meg. Imádság háza lehet a mi otthonunk is!

MÁJUS 18. – KEDD

**„Áldjad lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét! Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!”
(Zsoltárok 103,1-2)**

A hüvelykujj a dicséretre, a magasztaló imádságra emlékeztethet bennünket. Elterjedt szokás, hogy hüvelykujjal felfelé mutatva jelezzük a másoknak: te vagy a legjobb. (Máskor ez a tetszésnyilvánítás, a lájkolás.) Most ez az ujj emlékeztessen minket arra, hogy számunkra Isten adja meg a legfőbb jót, ezért dicsérjük őt. Dicsőítő énekkel zárjuk mai elcsendesedésünket!

MÁJUS 19. – SZERDA

**„Legyen figyelmes a füled, legyen nyitva a szemed, és hallgasd meg szolgád imádságát, aki most éjjel-nappal imádkozik előtted szolgálóidért, Izrael fiaiért.”
(Nehémiás 1,6)**

A mutatóujj mindig valamire vagy valakire mutat. Mint Nátán mutatott Dávidra: te vagy az az ember! (2Sám 12,7) Dávid pedig nagyon megbánta vétkeit. Az imádságunkban ez az ujj jelképezheti a bűnbánatot, hiszen másokra, de magamra is mutathatok vele. Soha ne felejtsük: ha a másokra mutatok egy ujjal, közben három ujjam visszamutat rám! A leghelyesebb kritika az önkritika!

MÁJUS 20. – CSÜTÖRTÖK

**„Hálát adok értetek Istennek mindenkor, azért a kegyelemért, amely nektek a Jézus Krisztusban adatott.”
(1Korinthus 1,4)**

A középső ujj a hálaadásé, mert az a leghosszabb ujjunk. Erre kell leggyakrabban emlékeztetni magunkat, mert ezt felejtjük el a leghamarabb. Pál nem véletlenül kezdi mindig bő hálaadással minden levelét. Képzeljük el azt a lelkészt, aki minden prédikációt könnyes szemmel, szomorúan kezdene: örülök testvéreim, hogy itt vagytok... Elcsodálkoznátok rajta? Miért?

MÁJUS 21. – PÉNTEK

**„Mégis tekints szolgád imádságára és könyörgésére, Uram, Istenem, és hallgasd meg a kiáltást és az imádságot, amikor ma szolgád imádkozik színed előtt.”
(1Királyok 8,28)**

A gyűrűsujj, mint a házasságban a gyűrű, itt is a szövetségre utal. Ahogyan megkérjük bizonyos dolgokra a házastársunkat, ugyanúgy kérünk sok mindent Istentől. Bátorsággal kérhetünk, hiszen szeretet-szövetség fűz bennünket össze. Azért merünk kérni, mert tudjuk, hogy számíthatunk a másokra. Imádságunkban pedig Istentől kérünk, mert számíthatunk Istenre.

MÁJUS 22. – SZOMBAT

**„Ezért tehát, attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az Ő akaratát.”
(Kolossé 1,9)**

A kisujjunk a közbenjárásra utalhat. Sokszor nem tudjuk, hogy azoknak, akikért imádkozunk, valójában mire is van szükségük. Ám nyugodtan imádkozhatunk azért, hogy Isten használjon fel minket életük jobbá tételében. Amikor valakiért imádkozunk, Isten minket mozgat meg az értük való cselekvésben. Hiszen Jézus is a mennyben szüntelen közbenjár értünk. Ma is igaz ez! Csatlakozzunk hozzá imádságunkban.